

освіти через ІТ. Отже, можна припустити, що запропоновані моделі ІТ в освіті є центром за характером знань, функціональними методами і контрольним критерієм у суспільстві.

У сучасному світі освіта потребує сучасних, помірних і простих технологій для того, щоб задовольнити його потреби для свого прибуття та правильного використання. Освіта повинна проводити політику, найважливішими з яких є:

1. Розширення людських джерел ІТ через освітні програми та розвиток навичок підвищення ефективності робочої сили в освіті.

2. Використання ІТ для підвищення ефективності навчального закладу для кращої освіти, що супроводжує творчість.

3. Підтримка ІТ, наприклад, підтримка витрат, пов'язаних з дослідженнями та розширенням освіти.

4. Встановлення належної атмосфери та морального впливу участі в освіті шляхом використання ІТ.

5. Створення співпраці та координації між різними частинами у сфері використання вищезазначених засобів.

6. Розширення культури використання ІТ шляхом забезпечення та заохочення її споживання в освіті.

При оцінці видів інформаційних технологій освіта повинна розглядати такі питання, як потреба, властивості наукової ефективності, економічність та можливості та навички, які існують у даному випадку.

Чекрій І.І.

вчитель англійської мови,

Тернопільська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 3

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПІДРУЧНИКІВ КРАЇНАМИ-ЧЛЕНАМИ ЮНЕСКО (ПРИКЛАД ФРАНЦІЇ ТА ЕСТОНІЇ)

У Паризькій програмі ЮНЕСКО обґрунтовано, що зміни інформаційного середовища, спричинені інтенсивним розвитком

інформаційних та комп'ютерних технологій, потребують від учителів активного залучення електронного підручника у процес навчання.

Феномен електронного підручника вивчають як зарубіжні, так і вітчизняні вчені. Серед них вагомий внесок у теорію та практику застосування такого виду навчальної літератури зробили: В. Биков, В. Волинський, Г. Гаролд (Harold H.), М. Головка, Л. Голуб, Л. Гризун, Д. Дракуліц (Drakulic D.), Ю. Дорошенко, М. Жалдак, К. Карті (Carty K.), С. Лакета (Laketa S.), А. Ліу (Liu A.), Дж. Моннард (Monnard J.), Н. Морзе, О. Спирін, О. Тан (Tan O.), Н. Тверезовська та інші.

Мета тез: проаналізувати досвід використання електронного підручника країнами-членами ЮНЕСКО (на прикладі Франції та Естонії).

Звісно, є небагато країн, які успішно можуть швидко та якісно «реформувати» підручник. Розглянемо досвід Франції та Естонії щодо впровадження електронних матеріалів у процес навчання.

Процес децентралізації в освіті призводить до того, що місцеві органи влади Франції повинні взяти на себе більше обов'язків щодо вибору засобів та джерел навчання. Французьке міністерство запровадило експериментальний план розвитку, беручи до уваги збільшення використання мережі Інтернет як у школі, так і вдома. Проект французького Міністерства освіти під назвою "Espaces numeriques de travail" («Численні місця для роботи») актуалізує питання зв'язку між роботою в класі та вдома. Суть проекту полягає в тому, що кожен учень отримує в користування на один рік електронний шкільний портфель, який складається з підручників з усіх предметів, додаткових матеріалів та посібників, а також книг і буклетів, які зазвичай батьки купують своїм дітям для роботи в позаурочний час або на період канікул. Як стверджують урядовці, такий підхід (за умови правильного використання) допоможе сформувати основні навички та компетенції, які потрібні в ході навчання і впродовж життя [1, с. 103].

У зв'язку із швидким розвитком новітніх технологій уряд Естонії впроваджує активну політику комп'ютеризації шкіл. За даними дослідження станом на 2003 рік, один комп'ютер припадає на 20 учнів або 7 вчителів. Для цього Міністерство освіти залучає приватний сектор. Вчителі переконані, що використання електронних підручників та мережі Інтернет допомагає учням у навчанні, оскільки вони мають

доступ до гіперзображень, інтерактивних карт, можливість розгляду проблеми чи явища у просторі й часі.

Велику увагу естонці приділяють вивченню географії за допомогою електронних підручників. Вчителями різних шкіл було розроблено декілька платформ для вивчення цього предмета: «NetGate Koolielu» (www.koolielu.ee) – вебсайт для вчителів; Miksike Learning Environment (www.miksike.com) – сайт для вчителів і учнів з розробленими завданнями і матеріалами, розподіленими за темами і рівнями складності [3, с. 106].

Педагоги і науковці розуміють, що велика кількість доступної інформації в мережі Інтернет може перевантажувати учнів, ускладнювати процес навчання. Саме тому вчителі географії спільно з Міністерством освіти Естонії розробили програмне забезпечення для вивчення предмета, яке охоплює перелік посилань та інформацію, що відповідає вимогам освітньої програми. Наведемо приклад такого програмного забезпечення під назвою «Електронний підручник з географії Естонії» («Electronic textbook of Estonian Geography»). Навчальна платформа складається з чотирьох рівнів, які відрізняються складністю. Перший рівень (JUKU) створений для учнів, що опановують обов'язковий обсяг матеріалу (найпростіший рівень, короткі тексти та пояснення, найважливіші графіки, карти, діаграми й ілюстрації). Другий рівень (JUHAN) призначений для школярів, які зацікавлені у поглибленому вивченні географії (пропонує завдання на логіку, подає посилання на додатковий матеріал із наукових журналів з кожної теми). Третій рівень (JOHANNES) створений для вчителів (систематизований навчальний матеріал, приклади рекомендованих завдань, контурні карти й тести). Четвертий рівень (KAARDIJUTS) розроблений для учнів, які цікавляться картографією (розкриває основи картографії, представляє різного типу карти і принципи побудови, наводить приклади використання та ін.) [3, с. 108].

Таким чином, електронні підручники є важливим засобом навчання, що сприяє ефективному проведенню уроків. Однак науковці зазначають, що такий підручник не зможе замінити вчителя, який добре володіє знаннями про психологічні можливості дітей та їхні емоційні вимоги [2, с. 1807]. Також ефективність навчання залежить від типу зворотної реакції, заохочення і мотивації. Проте дослідники одностайні в тому, що

електронні підручники зараз найкраще відповідають вимогам комп'ютеризованого навчального середовища і суспільства в цілому.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у вивченні досвіду інших країн-членів ЮНЕСКО та розробці рекомендацій щодо імплементації досвіду цих країн у вітчизняну систему освіти.

Список використаних джерел:

1. Bruillard E. Textbooks and electronic resources for low secondary schools. *Has Past Passed? Textbooks and Educational Media for the 21st Century. IARTEM*. 2005. Vol. 7, No. 15. P. 100–105.
2. Embong Abd. M., Noor A.M., Hashim H.M., Ali R.M., Shaari Z.H. E-books as textbooks in the classroom. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*. 2012. No.47, P. 1802–1809.
3. Liiber Ü., Rosaare J. The role of the Electronic Textbook in the Use of Active Teaching Methods. *Has Past Passed? Textbook and Educational Media for the 21st Century. IARTEM*. 2005. Vol. 7, No. 15. P. 106–112.
4. Pingel F. UNESCO Guidebook on Textbook Research and Textbook Revision 2nd revised and updated edition. Paris: 7 Place de Fortenoy, 75352 Paris 07 SP UNESCO, 2009. 83 p.